POLSKIE BIURO
UBEZPIECZYCIELI KOMUNIKACYJNYCH
POLISH MOTOR INSURERS' BUREAU
Członek Rady Biur The Member of the Council of Bureaux

Do Członków PBUK

Warszawa, 30 września 2026 r.

PISMO OKÓLNE 1/2026

dotyczy: decyzji 60. Zgromadzenia Ogólnego Rady Biur

Szanowni Państwo,

W dniu 11 czerwca 2026 roku odbyło się Zgromadzenie Ogólne Rady Biur.

Poniżej przekazujemy do wiadomości informację o wybranych decyzjach podjętych w czasie tego posiedzenia.

I. Biuro Bułgarskie

Zgromadzenie Ogólne upoważniło Radę Nadzorczą COB do nadania Biuru Bułgarskiemu statusu biura monitorowanego, o ile uzasadnią to okoliczności. Upoważnienie pozostanie w mocy do dnia Zgromadzenia Ogólnego w 2027 r.

II. Kompendium Ubezpieczeń Granicznych

Zgromadzenie Ogólne zatwierdziło nowe Kompendium Ubezpieczeń Granicznych (wyciąg w wolnym tłumaczeniu w załączeniu).

Z poważaniem,

PREZES ZARZĄDU

Mariusz W. Wichtowski

ul. Świętokrzyska 14, 00-050 Warszawa,
tel. (+48 22) 551 51 00, fax: (+48 22) 551 51 99, e-mail: pbuk@pbuk.pl
NIP: 521-11-06-910

Kompendium Ubezpieczeń Granicznych

1. Ubezpieczenie graniczne wystawiane w krajach spoza EOG

Ubezpieczenie graniczne wystawione w kraju spoza EOG jest ważne wyłącznie na terytorium kraju, w którym zostało wystawione. Okres jego ważności określają krajowe przepisy dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC). Ubezpieczenie graniczne w kraju spoza EOG może zostać wystawione w formie krajowego ubezpieczenia OC lub w innej postaci przewidzianej dla ubezpieczeń granicznych.

Niedopuszczalne jest jednak wystawianie przez kraje spoza EOG ubezpieczenia granicznego w pakiecie z Zieloną Kartą ani w formie Zielonej Karty oznaczonej jako ubezpieczenie graniczne.

Możliwe są następujące scenariusze:

Scenariusz 1: Pojazd zarejestrowany w kraju nienależącym do Systemu Zielonej Karty, przekraczający granicę kraju, który nie jest sygnatariuszem Porozumienia Wielostronnego lub który jest sygnatariuszem tego Porozumienia, ale nie należy do EOG ani Szwajcarii, musi wykupić ubezpieczenie graniczne w formie krajowego ubezpieczenia OC, obejmującego wyłącznie terytorium kraju wystawienia i obowiązującego przez ograniczony czas.

Scenariusz 2: Pojazd zarejestrowany w kraju należącym do Systemu Zielonej Karty, lecz niebędącym sygnatariuszem Porozumienia Wielostronnego, przekraczający granicę kraju, który nie jest sygnatariuszem Porozumienia Wielostronnego lub który jest sygnatariuszem tego Porozumienia, ale nie należy do EOG ani Szwajcarii – w przypadku braku Zielonej Karty – musi wykupić ubezpieczenie graniczne w formie krajowego ubezpieczenia OC, obejmującego wyłącznie terytorium kraju wystawienia i obowiązującego przez ograniczony czas.

W przypadku jednoczesnego posiadania ubezpieczenia granicznego i Zielonej Karty pierwszeństwo ma ubezpieczenie graniczne.

2. Ubezpieczenie graniczne wystawiane w krajach EOG oraz w Szwajcarii

Ramy prawne regulujące kwestię ubezpieczeń granicznych wystawianych w krajach EOG oraz w Szwajcarii podlegają decyzjom Rady Biur (COB), przy czym w dużej mierze opierają się one na pierwotnym zaleceniu Europejskiego Komitetu Ubezpieczeń (obecnie Insurance Europe).

Poniższe postanowienia należy traktować jako wiążące wytyczne dotyczące systemu ubezpieczeń granicznych w EOG i Szwajcarii.

Celem nadrzędnym jest stworzenie zharmonizowanego i sprawnego systemu, który zapewni właściwe uznawanie ubezpieczeń granicznych we wszystkich tych krajach. Zapewnia to ochronę ofiar transgranicznego ruchu drogowego oraz usprawnia egzekwowanie przepisów na granicach i procedury potwierdzania pokrycia ubezpieczeniowego.

2.1. Stosowanie Regulaminu Wewnętrznego do systemu ubezpieczeń granicznych

Regulamin Wewnętrzny stosuje się *mutatis mutandis* do systemu ubezpieczeń granicznych. Intencją jest utrzymanie systemu ubezpieczeń granicznych funkcjonującego w ramach kompetencji Biur oraz korzystającego z gwarancji i infrastruktury systemu Zielonej Karty.

W związku z tym system ubezpieczeń granicznych powinien opierać się na tych samych procedurach likwidacji szkód oraz gwarancjach, jakie obowiązują w przypadku istnienia Zielonej Karty.

Kwestia ubezpieczenia granicznego została również wyraźnie uregulowana decyzjami COB dotyczącymi kilku artykułów Regulaminu Wewnętrznego.

Wynika to również z faktu, że Regulamin Wewnętrzny ma co do zasady zastosowanie do wszystkich Zielonych Kart, w tym także do tych, które pełnią funkcję ubezpieczenia granicznego. Należy zatem podkreślić, że Regulamin Wewnętrzny dotyczy wyłącznie ubezpieczeń granicznych wystawianych przez państwa EOG oraz Szwajcarię w formie Zielonej Karty przeznaczonej do celów ubezpieczenia granicznego. Regulamin Wewnętrzny nie ma zastosowania do ubezpieczeń granicznych wystawianych przez państwa spoza EOG; w tym przypadku ubezpieczenia graniczne podlegają ścisłej regulacji w ramach prawa krajowego.

2.2. Zakres terytorialny ubezpieczenia granicznego

Zakres terytorialny ważności ubezpieczenia granicznego wystawianego w państwach EOG oraz w Szwajcarii musi obejmować wszystkie państwa EOG oraz Szwajcarię. Niedopuszczalne jest wykreślenie jakiegokolwiek państwa EOG lub Szwajcarii z Zielonej Karty przeznaczonej do pełnienia funkcji ubezpieczenia granicznego. Jednocześnie niedopuszczalne jest, aby państwo EOG lub Szwajcaria wystawiło ubezpieczenie graniczne obejmujące wyłącznie jego terytorium.

Niedopuszczalne jest rozszerzenie zakresu terytorialnego ubezpieczenia granicznego na terytorium jakiegokolwiek innego państwa niebędącego państwem EOG ani Szwajcarią, nawet jeśli jest ono sygnatariuszem Porozumienia Wielostronnego.

2.3. Okres ważności ubezpieczenia granicznego

Ubezpieczenie graniczne może zostać wystawione na okres ważności wynoszący od minimum 15 dni do maksymalnie jednego roku.

Zważywszy, że na terenie EOG i Szwajcarii ubezpieczenie graniczne wystawiane jest w formie Zielonej Karty przeznaczonej do celów ubezpieczenia granicznego, okres ważności takiego ubezpieczenia nie może być krótszy niż minimalny okres ważności ani dłuższy niż zalecany maksymalny okres ważności Zielonej Karty.

2.4. Format i wystawianie ubezpieczenia granicznego

2.4.1. Format ubezpieczenia granicznego

Ubezpieczenie graniczne powinno być wystawiane wyłącznie w formie Zielonej Karty, wyraźnie oznaczonej jako ubezpieczenie graniczne. Ubezpieczenie graniczne powinno spełniać wszystkie wymogi dotyczące formatu Zielonej Karty.

Jednakże w górnej części Zielonej Karty należy wyraźnie zaznaczyć, że jest to ubezpieczenie graniczne. Informacja ta powinna zostać zamieszczona w sposób czytelny i wyeksponowany, aby umożliwić łatwe rozpoznanie ubezpieczenia granicznego i wyraźne odróżnienie go od standardowej Zielonej Karty.

Format ubezpieczenia granicznego powinien być aktualizowany stosownie do wszelkich zmian wprowadzanych w formacie Zielonych Kart, zgodnie z decyzjami Rady Biur dotyczącymi art. 7 Regulaminu Wewnętrznego.

Do ubezpieczenia granicznego mają zastosowanie wszelkie pozostałe zasady dotyczące formatu ZK, określone w „Zalecanych minimalnych standardach wydawania i drukowania dokumentów ZK" (w jednym z dwóch właściwych kolorów).

Niedopuszczalne jest wystawianie ubezpieczenia granicznego w formie odręcznej. Zabrania się również wprowadzania jakichkolwiek odręcznych uzupełnień lub zmian w treści ubezpieczenia granicznego. Ubezpieczenie graniczne wypełnione odręcznie lub zawierające jakiekolwiek odręczne uzupełnienia bądź zmiany uznaje się za nieważne.

2.4.2. Wystawianie ubezpieczenia granicznego

Ubezpieczenie graniczne powinno co do zasady być wystawiane w momencie przekraczania granicy kraju EOG lub Szwajcarii, chyba że pojazd znajduje się już w ruchu na terytorium EOG lub Szwajcarii, a posiadane dotychczas ubezpieczenie graniczne lub Zielona Karta wygasa.

Możliwe są następujące scenariusze:

Scenariusz 1: Pojazd zarejestrowany w kraju nieuczestniczącym w systemie Zielonej Karty, przekraczający granicę państwa należącego do EOG lub Szwajcarii, musi zostać objęty ubezpieczeniem granicznym obejmującym terytorium całego EOG oraz Szwajcarii i zawartym na ograniczony czas.

Scenariusz 2: Pojazd zarejestrowany w kraju uczestniczącym w systemie Zielonej Karty, lecz niebędącym sygnatariuszem Porozumienia Wielostronnego, przekraczający granicę kraju EOG lub Szwajcarii bez posiadania ważnej Zielonej Karty, musi zostać objęty ubezpieczeniem granicznym obejmującym terytorium całego EOG oraz Szwajcarii i zawartym na ograniczony czas.

Biura mogą jednak – w porozumieniu z rynkami krajowymi – dowolnie wyznaczać punkty sprzedaży na terenie kraju, w tym na granicach. Niedopuszczalne jest tworzenie punktów sprzedaży ubezpieczeń granicznych za granicą, nawet na terenie EOG czy Szwajcarii (zakaz ten nie dotyczy swobody świadczenia usług ani swobody przedsiębiorczości).

Ubezpieczenie graniczne może być również wystawiane w formacie PDF, co co do zasady umożliwia jego zakup przed faktycznym przekroczeniem granicy. Formaty takie jak JPEG i JPG nie są akceptowane. Ubezpieczenie graniczne w formacie PDF może być wystawiane przez samo Biuro lub przez jego członków. W każdym przypadku powinno się to odbywać na podstawie wyraźnego upoważnienia i pod nadzorem właściwego Biura. Zdecydowanie zaleca się korzystanie z baz danych w celu weryfikacji ważności polisy. Ubezpieczony może okazać dokument PDF właściwym organom (np. służbom granicznym, policji itp.) na ekranie urządzenia mobilnego, laptopa, tabletu itp., niezależnie od zastosowanego oprogramowania, sprzętu czy systemu operacyjnego, na którym jest wyświetlany. Dokument PDF może być prezentowany wyłącznie w wersji czarno-białej

(czarny druk na białym tle). Dokument PDF można również wydrukować i przedstawić w formie papierowej. Wydruk może być wykonany wyłącznie w wersji czarno-białej (czarny druk na białym tle).

Biura, z upoważnienia których ubezpieczenia graniczne są wystawiane w formacie PDF, powinny powiadomić o tym COB oraz pozostałe kraje EOG i Szwajcarię.

2.5. Kogo dotyczy ubezpieczenie graniczne

Ubezpieczenie graniczne może być wystawiane przez Biuro danego kraju EOG lub Szwajcarii bądź przez jedno lub więcej towarzystw ubezpieczeniowych upoważnionych do zawierania umów ubezpieczenia granicznego przez Biuro danego kraju EOG lub Szwajcarii.

W każdym przypadku ubezpieczenie graniczne powinno być wystawiane z upoważnienia krajowego Biura Zielonej Karty.

Zgodnie z ogólną zasadą, ubezpieczenie graniczne powinno być wystawiane dla wszystkich pojazdów zarejestrowanych w krajach spoza EOG, niebędących sygnatariuszami Porozumienia Wielostronnego, wjeżdżających na terytorium EOG lub Szwajcarii bez ważnej Zielonej Karty. Dotyczy to również pojazdów pochodzących z krajów nieuczestniczących w systemie Zielonej Karty.

Nie naruszając ogólnej zasady domniemanej ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczenie graniczne może – wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach – być wystawiane dla pojazdów pochodzących z innego kraju EOG lub Szwajcarii.

2.6. Podwójne ubezpieczenie

W przypadku jednoczesnego posiadania Zielonej Karty oraz ubezpieczenia granicznego, pierwszeństwo ma ubezpieczenie graniczne. W praktyce sytuacja taka może wystąpić, gdy posiadacz pojazdu dysponujący już Zieloną Kartą – nie będąc świadomym jej ochrony – wykupuje ubezpieczenie graniczne lub gdy, wiedząc o zbliżającym się terminie wygaśnięcia Zielonej Karty, decyduje się na zawarcie ubezpieczenia granicznego.

Zgodnie z tą zasadą, w razie wypadku zaistniałego w czasie, gdy pojazd jest objęty zarówno ochroną w ramach Zielonej Karty, jak i ubezpieczeniem granicznym, za ubezpieczyciela ponoszącego odpowiedzialność należy uznać ubezpieczyciela granicznego.

Ponadto ubezpieczyciel graniczny lub Biuro Zielonej Karty, które wystawiło ubezpieczenie graniczne, zrzeka się roszczenia zwrotnego wobec ubezpieczyciela pojazdu sprawcy szkody.

Zasada ta wywodzi się również z Porozumienia w sprawie podwójnego ubezpieczenia z 1984 r., które wprawdzie nie obowiązuje już, lecz stanowiło podstawę dla uregulowania kwestii podwójnego ubezpieczenia.

2.7. Procesy likwidacji szkód i gwarancje związane z ubezpieczeniem granicznym

Jak już wspomniano, ubezpieczenie graniczne może być wystawiane przez Biuro kraju EOG lub Szwajcarii albo przez jednego lub więcej upoważnionych ubezpieczycieli, pod nadzorem i kontrolą właściwego Biura. Z uwagi na fakt, że do ubezpieczenia granicznego – jak wskazano

powyżej – ma zastosowanie Regulamin Wewnętrzny, procedury likwidacji szkód oraz gwarancje dotyczące tego ubezpieczenia są porównywalne z rozwiązaniami stosowanymi w systemie Zielonej Karty.

W praktyce należy to interpretować w następujący sposób:

Scenariusz 1: Ubezpieczenie graniczne jest wystawiane przez Biuro kraju EOG „A" (lub Szwajcarii) dla pojazdu zarejestrowanego w kraju trzecim, a pojazd ten powoduje wypadek w kraju EOG „B" (lub w Szwajcarii).

Po otrzymaniu roszczenia od osoby poszkodowanej Biuro kraju wypadku zajmie się likwidacją szkody i będzie przysługiwało mu roszczenie zwrotne wobec Biura kraju „A", które wystawiło ubezpieczenie graniczne. W tym scenariuszu nie występuje korespondent, któremu można by powierzyć likwidację szkody, ponieważ ubezpieczenie graniczne jest wystawiane przez Biuro kraju „A" (lub likwidacja szkody jest prowadzona wyłącznie przez Biuro, nawet jeśli ubezpieczenie graniczne wystawił zakład ubezpieczeń). Biuro kraju „B" może jednak powierzyć likwidację szkody agentowi, któremu następnie będzie przysługiwało roszczenie zwrotne wobec Biura kraju „A". W przypadku gdy ubezpieczenie graniczne wystawia Biuro, roszczenie zwrotne kierowane jest do tego Biura, jednak gwarancja na wypadek braku zapłaty ma charakter jedynie *pro forma*, ponieważ Biuro nie może gwarantować własnego zobowiązania.

Scenariusz 2: Ubezpieczenie graniczne jest wystawiane przez upoważnionego ubezpieczyciela w kraju EOG „A" (lub w Szwajcarii) dla pojazdu zarejestrowanego w kraju trzecim, a pojazd ten powoduje wypadek w kraju EOG „B" (lub w Szwajcarii).

Po otrzymaniu roszczenia od osoby poszkodowanej Biuro kraju wypadku przekaże szkodę nominowanemu korespondentowi. W przypadku braku nominowanego korespondenta Biuro kraju „B" samodzielnie zajmie się likwidacją szkody. Biuru kraju, w którym doszło do wypadku, będzie przysługiwało roszczenie zwrotne wobec ubezpieczyciela z kraju „A", który wystawił ubezpieczenie graniczne. W przypadku gdy ubezpieczyciel nie wypłaci odszkodowania Biuru kraju wypadku, podmiot ten może skorzystać z gwarancji Biura, którego członkiem jest dany ubezpieczyciel. Zasada ta ma zastosowanie wyłącznie w sytuacjach, gdy ubezpieczenie graniczne zostało wystawione przez zakład ubezpieczeń. Istnieją jednak nieliczne wyjątki, w których likwidacją szkód zajmuje się wyłącznie Biuro – mimo że ubezpieczenie graniczne zostało wystawione przez ubezpieczyciela, i nawet jeśli istnieje korespondent.

2.8. Sfałszowane i nieautoryzowane ubezpieczenia graniczne

Sfałszowane ubezpieczenie graniczne, jakoby wystawione przez kraj EOG lub Szwajcarię, nie jest objęte gwarancją. W przypadku wypadku spowodowanego przez pojazd ubezpieczony na podstawie sfałszowanego ubezpieczenia granicznego, pojazd ten uznaje się za nieubezpieczony, a sprawa wypadku podlega kompetencji funduszu gwarancyjnego kraju, w którym doszło do zdarzenia.

Sfałszowane ubezpieczenie graniczne nie jest objęte gwarancją również wtedy, gdy zostało jakoby wystawione przez kraj wydający Zielone Karty na podstawie art. 7.3 Regulaminu Wewnętrznego dla pojazdu zarejestrowanego w kraju, w którym nie istnieje Biuro.

Zgodnie z art. 9 Regulaminu Wewnętrznego oraz dotyczącymi go decyzjami COB, Biuro korzystające z postanowień art. 7.3 nie może odmówić udzielenia gwarancji w odniesieniu do

sfałszowanej Zielonej Karty wystawionej dla pojazdów zarejestrowanych na jego własnym terytorium lub dla pojazdów zarejestrowanych w kraju, w którym nie istnieje Biuro.

Zasada ta nie ma jednak zastosowania do ubezpieczeń granicznych, ponieważ kraje spoza EOG są wykreślane z ubezpieczeń granicznych wystawianych przez kraje EOG lub Szwajcarię.

Z drugiej strony, nieautoryzowane ubezpieczenie graniczne powinno być objęte gwarancją.

W tym kontekście za nieautoryzowane ubezpieczenie graniczne uznaje się takie, które zostało wystawione bez upoważnienia lub z naruszeniem instrukcji Biura, nawet jeśli wynikało to z pomyłki. Przykłady nieautoryzowanych ubezpieczeń granicznych obejmują przypadki, w których ubezpieczenie zostało wystawione przez ubezpieczyciela nieposiadającego upoważnienia do oferowania ubezpieczeń granicznych lub gdy dokument ubezpieczenia został wypełniony w całości lub częściowo odręcznie itp.

Gwarancja w odniesieniu do nieautoryzowanych ubezpieczeń granicznych ograniczałaby się co do zasady jedynie do przypadków, w których ubezpieczenie zostało wystawione przez ubezpieczyciela będącego członkiem Biura, a nie przez samo Biuro; Biuro nie może bowiem działać wbrew własnym instrukcjom, a następnie twierdzić, że ubezpieczenie graniczne nie było autoryzowane.

2.9. Brak możliwości spełnienia wymogów dotyczących gwarancji w zakresie ubezpieczenia granicznego

Z dyskusji prowadzonych w ostatnich latach (od 2010 r.) wynika, że w przypadku niewielkiej liczby krajów spełnienie obowiązku udzielenia gwarancji może okazać się niemożliwe ze względu na brak zgodności z prawem krajowym. Sytuacje te należy rozpatrywać indywidualnie.

W praktyce sytuacje takie mogą wystąpić, gdy przepisy krajowe wyraźnie rozróżniają Zielone Karty od ubezpieczeń granicznych, stanowiąc, że te ostatnie wykraczają poza zakres kompetencji Biura.

W takich przypadkach Biuro nie może samodzielnie wystawiać ubezpieczeń granicznych, a ubezpieczenia graniczne wystawiane przez jedno lub więcej towarzystw ubezpieczeniowych na danym rynku nie są uznawane za wystawiane z upoważnienia właściwego Biura. W konsekwencji, zgodnie z prawem krajowym, dane Biuro nie jest w stanie udzielać gwarancji w odniesieniu do ubezpieczenia granicznego.

W praktyce, w opisanym wyżej **scenariuszu nr 2**, jeżeli do wypadku dojdzie na terytorium kraju B, a sprawca posiada ubezpieczenie graniczne wystawione przez ubezpieczyciela z kraju A, Biuro kraju B może przekazać roszczenie korespondentowi (o ile taki istnieje) lub samodzielnie zająć się jego obsługą. Biuro zajmujące się obsługą roszczenia będzie wówczas miało prawo do dochodzenia zwrotu kosztów od ubezpieczyciela, który wystawił ubezpieczenie graniczne. W przypadku braku zapłaty ze strony ubezpieczyciela, Biuro prowadzące sprawę nie może powoływać się na gwarancję Biura kraju ubezpieczyciela w celu uzyskania zwrotu wypłaconych kwot.

Jeżeli do wypadku dojdzie na terytorium kraju, w którym prawo krajowe nie jest zgodne z przepisami dotyczącymi ubezpieczenia granicznego, Biuro kraju, w którym nastąpił wypadek, nie może formalnie występować w charakterze podmiotu obsługującego roszczenie. Może ono

jednak pełnić funkcję wstępnego punktu kontaktowego dla osoby poszkodowanej i – w stosownych przypadkach – przekazywać roszczenie korespondentowi, jeśli ubezpieczenie graniczne zostało wystawione przez ubezpieczyciela. Natomiast w sytuacji, gdy ubezpieczenie graniczne zostało wystawione przez Biuro, Biuro kraju wypadku współpracuje z Biurem, które wystawiło to ubezpieczenie.

W każdym przypadku Biura powinny dążyć do wzajemnej współpracy oraz usprawnienia procesów likwidacji szkód i związanych z nimi mechanizmów gwarancyjnych, mając na uwadze misję COB, jaką jest ochrona ofiar transgranicznych wypadków drogowych oraz zapewnienie skutecznej rekompensaty szkód.